

Klage på vedtak – Fevågsjøen 95 – gbnr 140/136 – dispensasjon for ettergodkjennelse av flytebrygge

Jeg viser til e-post av 28.01.2020 hvor jeg sendte fristavbrytende klage på vedtak datert 21.01.2020, sak 2/20. I e-posten opplyste jeg at begrunnelse for klagen ville bli sendt innen 20.02.2020.

Uriktige opplysninger – dokumentasjonsplikt

Jeg stiller meg undrende til de nye opplysningene om angivelig yrkesfiske/notfiske. For det første er dette helt nye opplysninger som først lanseres i klageomgangen. Videre mener jeg at opplysningene ikke er riktige.

Jeg vil først påpeke at Brodahl verken har fiskebåt eller fiskekvote, og er han registrert som yrkesfisker? Vi krever at det fremlegges dokumentasjon på at Brodahl er registrert som yrkesfisker, dersom dette er opplysninger som kommunen vil basere sin vurdering på. Det må være åpenbart at kommunen ikke kan bygge sin begrunnelse og vurdering på udokumenterte påstander.

Videre vil jeg påpeke at laksefiske har en varighet på 2 uker. Det tilsier at denne flytebryggen kun skal utlegges for bruk i 2 uker. Annet fiske er for Brodahl hobbyfiske, sånn som for meg.

Når det gjelder Brodahl sin påstand om at det har vært kai og flytebrygge på eiendommen i generasjoner, så er også dette direkte feil. Det har aldri vært kai eller flytebrygge ved denne eiendommen i Alf Frengen eller hans far Ole Frengen sin eietid. Eneste brygge med notheng og kai i Fevåg var vår brygge, bygget av min farfar. Dette anlegget ble demontert på slutten av 60-tallet da fiskeriene tok slutt. På bakgrunn av dette blir kommunens godkjennelse av Frengen/Brodahl sin brygge helt feil, da vår søknad om tilsvarende tiltak ble avslått i 2010.

Dispensasjon

Jeg er av den klare oppfatning at vilkårene for å dispensere ikke er oppfylt, jf. pbl § 19-2. Bestemmelsen i § 19-2 krever at to kumulative vilkår er oppfylt. For det første må hensynene bak bestemmelsen det dispenseres fra ikke bli «vesentlig tilsidesatt» dersom dispensasjon gis, og videre må fordelene ved å dispensere vært «klart» større enn ulempene. Jeg mener at ingen av vilkårene er oppfylt i dette tilfellet.

I denne saken er det på det rene at tiltaket er i strid med arealformålet «fortøyningshavn», som er et underformål av «offentlig trafikkområde». Dette arealformålet skal være av allmenn karakter, der bruken ikke er begrenset til private eiendommer. Dette har også Fylkesmannen lagt til grunn i vedtak datert 28.06.2019, sak 2019/5478.

Jeg vil videre vise til at det stilles strenge krav i pbl § 19-2, og det er en høy terskel for å kunne si at vilkårene er oppfylt, spesielt i strandsonerområder. I henhold til nasjonal strandsonerforvaltning skal det føres en restriktiv praksis når det gjelder hvilke tiltak som kan tillates i strandsonen. Det er også uttalt fra Fylkesmannen sin side at strandsonen i Fevåg er under press. Det klare utgangspunktet er at planer skal følges frem til de endres eller oppheves. Ved å gi dispensasjon fra arealformålet i denne saken vil reguleringsplanen som styringsverktøy svekkes og uthules. Videre vil dispensasjon skape presedens. Dette illustreres blant annet av at vi på nabotomten har søkt om tilsvarende tiltak. En dispensasjon i dette tilfellet vil åpne opp for klare forventninger fra oss og også andre eiendommer rundt, om at en kan forvente å få dispensasjon fra arealformålet. Dette fordi like tilfeller skal behandles likt. En skal være svært forsiktig med å dispensere når det er fare for presedens. Kommunen har også selv påpekt presedensfaren i denne saken.

Det kan ikke tillegges vekt at Brodahl plutselig nå, i klageomgangen, viser til at han skal begynne med notfiske. For det første er dette noe som er aktuelt to uker i året, og det fremstår som åpenbart at bryggen ikke bare er tiltenkt denne bruken. Dersom dette var tanken hele veien er det rart at det først presenteres nå. Og uavhengig av ønsket om å drive notfiske, vil ikke det være en grunn til å få dispensasjon fra arealformålet. Arealet er avsatt til «offentlig» trafikkområde. Dette er noe som etter ordlyden skal gagne *allmennheten*, og ikke de private eller eventuelle næringsmessige interessene til Brodahl. Både privat og næringsmessig hensikt vil skade hensynene bak arealformålet, som skal gagne allmennheten. Vi mener at hensynene bak arealformålet blir vesentlig tilsidesatt, jf. pbl § 19-2.

Det er heller ingen relevante fordeler ved å gi dispensasjon i dette tilfellet. Eventuelle fordeler i dette tilfellet er utelukkende av privat og eventuelt næringsmessig karakter for søker, og er ikke relevante fordeler som kan vektlegges i en dispensasjonsvurdering. At det er lettere og mer økonomisk gunstig for Brodahl å ha egen brygge fremfor å bruke den offentlige båthavna er ikke relevante momenter som etter loven kan vektlegges.

Jeg viser også til at Fylkesmannen har uttalt seg negativt til dispensasjonssøknaden. Kommunen skal være forsiktig med å dispensere når en direkte berørt statlig eller regional instans har uttalt seg negativt, jf. pbl § 19-2. Hvorvidt en flytebrygge er et fremmedelement eller ikke, kan ikke tillegges betydning. Vilåårene for å dispensere er uansett ikke oppfylt, jf. begrunnelsen ovenfor.

Jeg vil også igjen påpeke at ideen om næringsvirksomhet er noe som er blitt lansert nå nylig fra søkers side, i et forsøk på å begrunne dispensasjonen. Vi mener at dette ikke kan tillegges vekt. Vi stiller også spørsmål til hvordan kommunen eventuelt hadde tenkt å håndheve vilååret om at bryggen kun kan brukes 2 uker i året. Bryggen har vært brukt ulovlig i mange år, og det er ingen grunn til å tro at ulovlig bruk skal opphøre sånn uten videre. At bryggen har vært brukt ulovlig kan heller ikke tillegges vekt eller tale i søkers favør. En skal ikke belønnes for å ta seg til rette uten tanke på regelverket.

Oppsummering

Etter dette blir hensynene bak arealformålet vesentlig tilsidesatt. Det er heller ikke vist til relevante fordeler som er klart større enn ulempene. Ingen av vilåårene for dispensasjon er dermed oppfylt, jf. § 19-2.

Jeg ber derfor om at kommunens vedtak om godkjenning omgjøres til avslag. Dersom kommunen ikke tar vår klage til følge forutsetter jeg at saken blir sendt til Fylkesmannen for endelig avgjørelse, og vi ber om å bli orientert om saksgangen videre.

Trondheim, 19. februar 2020

Terje Larsen